

Warszawa, dnia 1 czerwca 2026 r.

Poz. 549

**OBWIESZCZENIE
MINISTRA SPORTU I TURYSTYKI¹⁾**

z dnia 20 maja 2026 r.

w sprawie modyfikacji kwalifikacji sektorowej „Prowadzenie zajęć z kiteboardingu”

1. Na podstawie art. 27 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2024 r. poz. 1606) dokonuje się modyfikacji kwalifikacji sektorowej „Prowadzenie zajęć z kiteboardingu” włączonej do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji w drodze obwieszczenia Ministra Sportu z dnia 17 stycznia 2020 r. w sprawie włączenia kwalifikacji rynkowej „Prowadzenie zajęć z kiteboardingu” do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji (M.P. poz. 159), następnie uznanej za kwalifikację sektorową w drodze obwieszczenia Ministra Sportu i Turystyki z dnia 8 sierpnia 2024 r. (M.P. poz. 770).

2. Opis kwalifikacji sektorowej w brzmieniu po modyfikacji stanowi załącznik do obwieszczenia.

Minister Sportu i Turystyki: *J. Rutnicki*

¹⁾ Minister Sportu i Turystyki kieruje działem administracji rządowej – kultura fizyczna, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lipca 2025 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Sportu i Turystyki (Dz. U. poz. 1002).

Załącznik do obwieszczenia Ministra Sportu i Turystyki z dnia 20 maja 2026 r. (M.P. poz. 549)

INFORMACJE O MODYFIKACJI KWALIFIKACJI SEKTOROWEJ „PROWADZENIE ZAJĘĆ Z KITEBOARDINGU”

1. Nazwa kwalifikacji sektorowej

Prowadzenie zajęć z kiteboardingu

2. Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji przypisany do kwalifikacji sektorowej oraz odniesienie do poziomu Sektorowej Ramy Kwalifikacji

3 poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji (dalej zwanej „PRK”), 3 poziom Sektorowej Ramy Kwalifikacji w sektorze sport
--

3. Efekty uczenia się wymagane dla kwalifikacji sektorowej

Osoba posiadająca kwalifikację „Prowadzenie zajęć z kiteboardingu” jest przygotowana do samodzielnego planowania, organizowania, realizowania i monitorowania zajęć z kiteboardingu. Prezentuje umiejętności pływania na desce kiteboardingowej, wykonując poprawnie technicznie ewolucje, zgodnie z zasadami bezpieczeństwa. Przygotowuje konspekty zajęć, dobierając ćwiczenia do tematu zajęć i poziomu umiejętności kursantów oraz uwzględniając zmienność warunków atmosferycznych. Demonstruje i objaśnia ćwiczenia, nauczając zgodnie z zasadami bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, stosując zasady teorii i metodyki sportu dla wszystkich oraz wykorzystując narzędzia komunikacji i motywacji. Nadzoruje technikę i sposób wykonywania ćwiczeń przez kursantów. Wykorzystuje jednostkę asekuracyjną z silnikiem niewymagającym dodatkowych uprawnień do prowadzenia asekuracji, szkoleń oraz akcji ratunkowej. W trakcie wykonywania zadań zawodowych realizuje działania edukacyjno-informacyjne oraz promuje aktywność fizyczną przez własną postawę. Osoba posiadająca kwalifikację ponosi odpowiedzialność za jakość i bezpieczeństwo realizowanych zajęć.

Zestaw 1. Podstawy teoretyczne kiteboardingu

	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Poszczególne efekty uczenia się	
Charakteryzuje kiteboarding jako formę rekreacji i dyscyplinę sportu	<ul style="list-style-type: none"> – omawia historię i odmiany kiteboardingu, – wymienia i opisuje główne dyscypliny kiteboardingu, – charakteryzuje podstawowe rodzaje sprzętu, zasady jego doboru, ustawienia i konserwacji, – wymienia wskazania i przeciwwskazania do uczestnictwa w poszczególnych odmianach kiteboardingu.
Charakteryzuje strukturę dyscypliny	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje aktualną strukturę organizacyjną kiteboardingu w Polsce, – opisuje obowiązujący system szkolenia i nabywania kwalifikacji z kiteboardingu w Polsce.

Zestaw 2. Podstawy planowania i realizacji zajęć z kiteboardingu	
Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Charakteryzuje zasady teorii i metodykę planowania zajęć z kiteboardingu	<ul style="list-style-type: none"> - charakteryzuje obszar zawodowy instruktora sportu dla wszystkich, - omawia komponenty zajęć (treść, intensywność, objętość, częstotliwość) oraz uzasadnia ich dobór do różnicowanych potrzeb, możliwości i zainteresowań kursantów, jak również innych warunków (np. pogodowych, infrastruktury), - charakteryzuje strukturę zajęć oraz rozróżnia cele i zadania dla ich poszczególnych części, - omawia metody stosowane w realizacji zajęć w sporcie (np. metody nauczania ruchu, metody prowadzenia zajęć sportowych), - charakteryzuje środki stosowane w sporcie (m.in. ćwiczenia, środki metodyczne, w tym nowości technologiczne wspierające uczestnictwo w sporcie), - identyfikuje sekwencje pozycja – ruch – siła człowieka i latawca występujące w czasie uprawiania kiteboardingu, - identyfikuje zmiany zachodzące w układach człowieka pod wpływem wysiłku fizycznego, w szczególności w układzie krążeniowo-oddechowym, - omawia krzywą intensywności zajęć, - opisuje podstawowe pojęcia i procesy z zakresu fizjologii wysiłku fizycznego człowieka, - wyjaśnia potrzebę stosowania zasad etycznych przy wykonywaniu zadań instruktora kiteboardingu.
Omawia zagadnienia psychospołeczne dotyczące uczestnictwa w zajęciach z kiteboardingu	<ul style="list-style-type: none"> - omawia niezbędne elementy wstępnego wywiadu z kursantami zajęć przed ich rozpoczęciem, - wymienia rodzaje informacji, które należy uzyskać od kursantów w trakcie realizacji zajęć, m.in. samopoczucie w trakcie realizacji zajęć, opinia o zajęciach, - wymienia korzyści z uczestnictwa w zajęciach w kontekście psychospołecznego funkcjonowania człowieka, - omawia wpływ cech indywidualnych (poziom lęku, impulsywność, zapotrzebowanie na stymulację) na wybrane kategorie ćwiczeń.
Omawia zasady bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w prowadzeniu zajęć z kiteboardingu	<ul style="list-style-type: none"> - wymienia przeciwwskazania do uczestnictwa w zajęciach, - wymienia najczęściej występujące urazy i zagrożenia specyficzne dla uczestnictwa w różnych formach kiteboardingu, - wymienia sposoby prawidłowego zabezpieczania kursantów przed urazami i wypadkami (np. kask, kamizelka, rozgrzewka), - omawia problematykę stosowania używek i środków dopingujących, suplementacji w sporcie oraz prowadzenia zdrowego trybu życia, - identyfikuje zagrożenia dla zdrowia i życia kursantów zajęć wynikające z niewłaściwego wykorzystania przestrzeni i sprzętu, a także niewłaściwego prowadzenia zajęć (np. doboru intensywności i trudności ćwiczeń, techniki ćwiczeń), - wymienia zasady profilaktyki związanej z warunkami atmosferycznymi, - omawia zakres odpowiedzialności prawnej instruktora sportu dla wszystkich, - omawia zasady zabezpieczania szkoły nauki kiteboardingu, - wymienia elementy wyposażenia instruktora, które mają wpływ na bezpieczeństwo prowadzenia zajęć.

Zestaw 3. Planowanie zajęć z kiteboardingu	
Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Dostosowuje plan zajęć do umiejętności kursantów oraz warunków atmosferycznych	<ul style="list-style-type: none"> - omawia założenia szkolenia osób początkujących w uprawianiu kiteboardingu, - ocenia poziom umiejętności kursantów na podstawie przeprowadzonego wywiadu (cele, doświadczenie, sprawność motoryczna), - przystosowuje plan zajęć do umiejętności kursantów i warunków atmosferycznych.
Przygotowuje konspekt zajęć z kiteboardingu	<ul style="list-style-type: none"> - dobiera sprzęt, miejsce i ćwiczenia, uwzględniając rodzaj akwenu, możliwości kursantów oraz warunki meteorologiczne (m.in. rodzaj, siłę i kierunek wiatru, zmienność pogody), - planuje przebieg zajęć, uwzględniając elementy takie jak: treści zajęć, dozowanie ćwiczeń, chronologia ćwiczeń, wykorzystanie miejsc ćwiczeń, ustawienie kursantów zajęć, - zapisuje ćwiczenia według schematu: nazwa ćwiczenia, opis pozycji wyjściowej, przebieg ruchu, z zachowaniem konsekwencji w stosowanej terminologii, - zapewnia kursantowi czas na samoocenę.
Zestaw 4. Organizowanie i realizowanie zajęć z kiteboardingu	
Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Nadzoruje bezpieczny przebieg zajęć z kiteboardingu	<ul style="list-style-type: none"> - monitoruje samopoczucie kursantów zajęć, uwzględniając posiadane informacje dotyczące ich stanu zdrowia, - monitoruje intensywność ćwiczeń i w zależności od potrzeb modyfikuje ich intensywność, - monitoruje technikę wykonywania ćwiczeń i w razie potrzeby reaguje, stosując komentarz zmiany stopnia trudności lub zmieniając ćwiczenie, - kontroluje zajęcia, stosując zasadę bezpiecznego dystansu w wyznaczonej strefie, właściwą liczbę powtórzeń ćwiczeń, znaki i sygnały, oraz nadzoruje bezpieczne korzystanie ze sprzętu w czasie zajęć, - reaguje w sytuacjach niebezpiecznych.
Naucza reagowania w sytuacjach awaryjnych	<ul style="list-style-type: none"> - omawia zagrożenia występujące na spocie (m.in. rafy, pływy, sieci, prądy, zwierzęta, inni użytkownicy akwenów, miejsce, warunki pogodowe i ich nagłe zmiany, przeszkody), - demonstruje akcję „self-rescue”, - odzyskuje deskę na wodzie, - przeprowadza restart latawca na głębokiej wodzie, - omawia procedurę reagowania w przypadku splatania się latawców, - demonstruje trzy sposoby zwinięcia latawca i powrotu na brzeg, - demonstruje manualne uruchomienie systemu bezpieczeństwa (zrywki), - demonstruje, w jaki sposób zwinąć linki i latawiec po użyciu systemu bezpieczeństwa.

<p>Omawia sposoby konserwacji sprzętu</p>	<ul style="list-style-type: none"> - wymienia najczęstsze usterki sprzętu, - opisuje sposoby sprawdzania systemów bezpieczeństwa, - omawia sposoby trymowania baru, - omawia procedury zabezpieczania sprzętu na brzegu oraz składania (zwijania) sprzętu, - omawia sposoby samodzielnego naprawiania latawca, - wskazuje sytuacje, w których sprzęt wymaga profesjonalnej naprawy.
<p>Organizuje zajęcia z kiteboardingu</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ocenia warunki meteorologiczne do przeprowadzenia zajęć, - przygotowuje miejsce do prowadzenia zajęć, uwzględniając możliwości kursantów, - ocenia stopień zabezpieczenia miejsca zajęć (flagi, boje, jednostka asekuracyjna), - dopasowuje sprzęt do wagi, wzrostu i umiejętności kursantów, uwzględniając warunki atmosferyczne, - sprawdza stan techniczny i higieniczny sprzętu niezbędnego do przeprowadzenia zajęć, - sprawdza stan utrzymania systemów bezpieczeństwa, - sprawdza przygotowanie kursantów do zajęć (m.in. pyta o samopoczucie, sprawdza stroje kursantów), - ustawia się względem grupy, umożliwiając wszystkim kursantom dobrą widoczność prezentowanych ćwiczeń, - egzekwuje prawidłowe ustawienie kursantów podczas zajęć.
<p>Prowadzi ćwiczenia z kiteboardingu, stosując zasady teorii i metodyki</p>	<ul style="list-style-type: none"> - demonstruje i objaśnia kursantom sposób wykonywania ćwiczeń, - instruuje kursantów werbalnie oraz niewerbalnie za pomocą gestów oraz pracy ciała, posługując się uniwersalnym systemem znaków, - pyta kursantów o ich odczucia, - podaje kursantom wskazówki, żeby poprawić efekt ćwiczenia, - wprowadza kolejne ćwiczenie po właściwym wykonaniu ćwiczenia poprzedniego.
<p>Pływa na desce</p>	<ul style="list-style-type: none"> - przepływa w pław minimum 50 m, - przepływa pod lustrem wody przynajmniej 5 m, - przepina się latawcem, - porusza latawcem w strefie małej mocy po krawędzi okna wiatrowego, - wykonuje body dragi w linii wiatru, na prawym i lewym halsie, - pływa body dragiem pod wiatr na obydwu halsach, - wykonuje ćwiczenia przygotowujące do startu na desce „steady pull” (kontrolowanie siły ciągu latawca), - wykonuje poprawny start na desce w obu kierunkach, - przyjmuje poprawną pozycję podczas pływania, - wykazuje się umiejętnością stałego, bezproblemowego pływania na wiatr, - wykonuje zwroty, - wykonuje skok, - pływa frontside i na switchu, - kontroluje prędkość i tor jazdy na desce podczas pływania.

<p>Wykorzystuje jednostkę asekuracyjną z silnikiem niewymagającym dodatkowych uprawnień do prowadzenia asekuracji, szkoleń oraz akcji ratunkowej</p>	<ul style="list-style-type: none"> - prowadzi jednostkę asekuracyjną, - przed użyciem jednostki asekuracyjnej sprawdza jej wyposażenie oraz stan techniczny, - przed wejściem kursanta do wody ustala awaryjne sygnały ostrzegawcze (flaga, gwizdek, sygnały wizualne) oraz znaczenie tych sygnałów, - zachowuje bezpieczną odległość pomiędzy łodzią a kursantem, - kontroluje na bieżąco bezpieczeństwo kursanta w wyznaczonej strefie.
<p>Wykorzystuje narzędzia komunikacji i motywacji</p>	<ul style="list-style-type: none"> - wita i żegna kursantów zajęć, - nawiązuje bezpośredni kontakt wzrokowy z kursantami, - informuje o postępach w wykonywaniu ćwiczeń, - zadaje pytania kursantom i zachęca ich do zadawania pytań, - mobilizuje do wysiłku fizycznego, m.in. stosuje zachęty słowne, pochwały, zmiany intonacji głosu oraz podkreśla korzyści wynikające z ćwiczeń, - podsumowuje zajęcia, podkreśla zrealizowane cele oraz motywuje do udziału w kolejnych zajęciach.

<p>Zestaw 5. Promowanie zdrowego stylu życia poprzez aktywność fizyczną</p>	
<p>Poszczególne efekty uczenia się</p>	<p>Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia</p>
<p>Promuje aktywność fizyczną poprzez własną postawę</p>	<ul style="list-style-type: none"> - omawia poziom przygotowania motorycznego niezbędny do wykonania wzorcowych technik ćwiczeń w toku zajęć, - omawia przykłady działań promujących aktywność fizyczną.
<p>Realizuje działania edukacyjno-informacyjne w trakcie zajęć</p>	<ul style="list-style-type: none"> - przekazuje informacje o prozdrowotnym celu aktywności fizycznej i korzyściach dla zdrowia wynikających z regularnego uczestnictwa w zajęciach, - przekazuje informacje dotyczące uczestnictwa w aktywności fizycznej (np. na temat bezpieczeństwa, zalecanego wyposażenia).

<p>Zestaw 6. Przeciwdziałanie przemocy i dyskryminacji w sporcie</p>	
<p>Poszczególne efekty uczenia się</p>	<p>Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia</p>
<p>Opisuje pojęcia związane z przemocą i dyskryminacją w sporcie</p>	<ul style="list-style-type: none"> - omawia pojęcie przemocy i jej rodzaje (w tym przemoc fizyczną, psychiczną, seksualną, równieśniczą), ze szczególnym uwzględnieniem zachowań przemocowych względem zawodników i innych osób uczestniczących w sporcie, - wyjaśnia konsekwencje przemocy dla indywidualnego rozwoju psychofizycznego i funkcjonowania społecznego osób jej doświadczających oraz dla rozwoju sportu, - omawia znaczenie równego traktowania w sporcie oraz zarządzania sportem (bez względu m.in. na płeć, rasę, pochodzenie etniczne, narodowość, religię, wyznanie, światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną) w kontekście rozwoju sportu oraz jego uniwersalnych wartości.

Opisuje sposoby przeciwdziałania przemocy i dyskryminacji w sporcie	<ul style="list-style-type: none"> - wymienia sposoby przeciwdziałania przemocy i dyskryminacji w sporcie, w tym przykładowe standardy ochrony zawodników i osób uczestniczących w sporcie, - wyjaśnia, czym jest język wolny od przemocy i znaczenie jego używania względem zawodników i innych osób uczestniczących w sporcie, - wymienia przepisy prawa dotyczące ochrony przed przemocą oraz naruszaniem zasady równego traktowania; wyjaśnia konsekwencje prawne dla osób stosujących przemoc oraz naruszających zasady równego traktowania, - wymienia przykładowe instytucje i organizacje udzielające pomocy osobom po doświadczeniu przemocy lub dyskryminacji, ze szczególnym uwzględnieniem przemocy lub dyskryminacji w sporcie.
---	--

4. Ramowe wymagania dotyczące metod przeprowadzania walidacji, osób przeprowadzających walidację oraz warunków organizacyjnych i materialnych niezbędnych do prawidłowego i bezpiecznego przeprowadzania walidacji

Wymagania dotyczące metod przeprowadzania walidacji

Weryfikacja składa się z dwóch części: teoretycznej i praktycznej. Część teoretyczna – służy weryfikacji wiedzy z zakresu obsługi i doboru sprzętu, bezpieczeństwa, wyboru akwenu, znajomości założeń szkolenia osób początkujących, podstaw meteorologii (instytucja certyfikująca musi przygotować kilka zdjęć różnych zmieniających się warunków pogodowych na akwencie), metodyki nauczania kiteboardingu. Wiedza ma być weryfikowana w trakcie testu teoretycznego i rozmowy z komisją.

Część praktyczna – ma na celu weryfikację umiejętności pływania na desce, obsługi sprzętu stosowanego w nauczaniu kiteboardingu, obsługi i wykorzystania systemów bezpieczeństwa, stosowania metod self-rescue oraz umiejętności związanych z planowaniem i prowadzeniem zajęć. W części praktycznej stosuje się metodę obserwacji w warunkach symulowanych lub rzeczywistych połączoną z wywiadem swobodnym. Dopuszcza się stosowanie analizy dowodów i deklaracji. Jeśli w trakcie przeprowadzania weryfikacji warunki pogodowe nie pozwalają na weryfikację umiejętności „Pływa na desce”, wówczas dopuszcza się potwierdzenie tej umiejętności na podstawie filmów przedstawionych przez osobę przystępującą do walidacji. Na pierwszym filmie – maksimum 2-minutowym (jedno ujęcie) – muszą być widoczne twarz i sylwetka w pierwszym ujęciu. W trakcie pływania wykonywane są: ćwiczenia przygotowujące do startu na desce „steady pull” na obydwu halsach (widoczne deska i latawiec w czasie ćwiczeń), dwa zwroty na przeciwnych halsach, pływanie na switehu, skok z grabem. Na pierwszym planie nie mogą być widoczne inne osoby utrudniające identyfikację wykonywanych manewrów. Na początku nagrania osoba przystępująca do walidacji musi stać obok kamerzysty, a pod koniec filmu musi znajdować się po stronie nawietrznej kamerzysty. Na drugim filmie – maksimum 2-minutowym (jedno ujęcie) – muszą być widoczne twarz i sylwetka w pierwszym ujęciu. Osoba przystępująca do walidacji musi położyć się na wodzie, wykonać body drag pod wiatr na obu halsach, wykonać minimum dwa zwroty na przeciwnych halsach. Na początku nagrania osoba przystępująca do walidacji musi stać obok kamerzysty, a pod koniec filmu musi znajdować się po stronie nawietrznej kamerzysty. Jakość nagrań musi gwarantować możliwość identyfikacji kandydata i weryfikacji wykonanych manewrów. Instytucja certyfikująca musi zamieścić na swojej stronie internetowej wzorcowe filmy.

Warunkiem przystąpienia do części praktycznej jest zaliczenie części teoretycznej. Część praktyczna musi nastąpić bezpośrednio po części teoretycznej. Uznanie osiągnięcia wszystkich efektów uczenia się wskazanych dla kwalifikacji może nastąpić na podstawie analizy dowodów. Dowodem na osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się jest licencja instruktora Polskiego Związku Kiteboardingu.

Wymagania dotyczące osób przeprowadzających walidację

Weryfikację przeprowadza komisja walidacyjna. W skład komisji muszą wchodzić 3 osoby, w tym przewodniczący komisji.

Jeden z członków komisji:

- nauczyciel akademicki lub osoba posiadająca kwalifikację pełną z 7 poziomem PRK z 5-letnim stażem dydaktycznym w ostatnich 5 latach (5 lat praktyki we wnioskowanej dyscyplinie sportu oraz 5 lat pracy dydaktycznej, w tym egzaminowania).

Drugi członek komisji:

- osoba posiadająca minimum 5-letnie doświadczenie w zakresie prowadzenia szkoleń grupowych i indywidualnych z kiteboardingu,
- osoba posiadająca minimum 5-letnie doświadczenie w organizowaniu pracy instruktorów kiteboardingu,
- osoba posiadająca udokumentowane minimum 3-letnie doświadczenie w prowadzeniu kursów na instruktorów kiteboardingu,
- autor lub współautor minimum 1 opublikowanego programu szkolenia w kiteboardingu.

Trzeci członek komisji:

- osoba posiadająca minimum 5-letnie doświadczenie w zakresie prowadzenia szkoleń grupowych i indywidualnych z kiteboardingu,
- osoba posiadająca doświadczenie zawodnicze z miejscem minimum 5 na zawodach mistrzostw świata w kiteboardingu (organizowanych przez: PKRA – Professional Kiteboard Riders Association, KPWT – Kiteboard Pro World Tour, IKA – International Kiteboarding Association; WKL – World Kiteboarding League),
- autor lub współautor minimum 1 opublikowanego programu szkolenia w kiteboardingu.

Co najmniej 1 z członków komisji, w tym obowiązkowo przewodniczący, posiada doświadczenie w zakresie działań związanych z wdrażaniem Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji.

Wymagania dotyczące warunków organizacyjnych i materialnych niezbędnych do prawidłowego i bezpiecznego przeprowadzenia walidacji

Instytucja certyfikująca zapewnia salę, której organizacja musi umożliwić każdej osobie przystępującej do walidacji samodzielną pracę, komputer z dostępem do Internetu, tablicę whiteboard – dużą.

Do przeprowadzenia części praktycznej weryfikacji instytucja certyfikująca zapewnia:

- dostęp do akwenu minimum 400 m × 250 m,
- kursantów, minimalna liczba: 1 kursant na 3 osoby przystępujące do walidacji,
- łódź motorową lub ponton typu „Rib”,
- latawce w rozmiarach: 5–8 m, 9–12 m, 13–14 m (minimum dwukrotnie więcej latawców niż osób przystępujących do walidacji),
- latawce treningowe,
- deski (długość ok. 140 cm), minimalna liczba: 1 deska na 2 kursantów,
- pianki, kapoki, trapezy, kaski,
- flagi i boje do oznaczenia akwenu.

Sprzęt kiteboardingowy nie może być starszy niż dwuletni.

Instytucja certyfikująca musi zapewnić bezstronną i niezależną procedurę odwoławczą, w ramach której osoby uczestniczące w procesie walidacji i certyfikacji mają możliwość odwołania się od decyzji dotyczących przebiegu walidacji, w szczególności decyzji kończącej walidację. W przypadku negatywnego wyniku walidacji instytucja prowadząca walidację jest zobowiązana przedstawić uzasadnienie decyzji.

5. Warunki, jakie musi spełniać osoba przystępująca do walidacji

Do walidacji może przystąpić osoba, która:

- 1) ukończyła 18 lat;
- 2) posiada kwalifikację pełną z poziomem 3 PRK;
- 3) złożyła oświadczenie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do uprawiania sportów wodnych;
- 4) legitymuje się poświadczeniem ukończenia kursu pierwszej pomocy (w ostatnich 3 latach poprzedzających walidację); kurs musi obejmować: kurs pierwszej pomocy z opatrywaniem i zabezpieczaniem poszkodowanego w warunkach akwenów wodnych, reagowanie w przypadku omdlenia, napadu drgawkowego, złamania, zranienia, resuscytację krążeniowo-oddechową w warunkach morskich, transport poszkodowanego do brzożu, wiedzę związaną z aspektami prawnymi dotyczącymi postępowania z osobami poszkodowanymi w wieku od 0 do 18 lat, zagadnienia dotyczące procedur SAR (Search and Rescue) związane z koordynacją ratownictwa wodnego; procedury SAR obejmują: prawidłowe wzywanie służb ratownictwa wodnego, współpracę z wyżej wymienionymi służbami, stosowanie kanałów ratunkowych i numerów ratunkowych używanych nad wodą, używanie środków pirotechnicznych, stosowanie sygnałów dźwiękowych i świetlnych na wodzie, sposoby zachowywania się osoby poszkodowanej przed wydobyciem z wody;
- 5) przedstawi oświadczenie o niekaralności związanej z wykonywaniem działalności zawodowej w obszarze objętym kwalifikacją;
- 6) posiada aktualną polisę OC i NNW na czas trwania walidacji.

6. Inne, poza pozytywnym wynikiem walidacji, warunki uzyskania kwalifikacji sektorowej

Brak innych, poza pozytywnym wynikiem walidacji, warunków uzyskania kwalifikacji sektorowej

7. Okres ważności certyfikatu kwalifikacji sektorowej oraz warunki przedłużenia ważności

Certyfikat ważny jest 3 lata. Warunkiem przedłużenia certyfikatu jest przeszkolenie 50 osób w okresie między uzyskaniem certyfikatu a przystąpieniem do jego przedłużenia lub obowiązek odbycia kursu unifikacyjnego prowadzonego przez instytucję certyfikującą lub podmioty przez nią upoważnione, w celu aktualizacji efektów uczenia się określonych w kwalifikacji.

8. Dodatkowe warunki, które muszą spełniać podmioty ubiegające się o uprawnienie do certyfikowania na podstawie art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji

O uprawnienie do certyfikowania niniejszej kwalifikacji może ubiegać się podmiot, który spełnia co najmniej jeden z poniższych warunków:

- jest wnioskodawcą włączenia niniejszej kwalifikacji do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji,
- posiada co najmniej 5-letnie doświadczenie w prowadzeniu szkoleń ukierunkowanych na osiągnięcie efektów uczenia się zdefiniowanych dla niniejszej kwalifikacji,
- posiada co najmniej 5-letnie doświadczenie w prowadzeniu walidacji efektów uczenia się zdefiniowanych dla niniejszej kwalifikacji.

9. Termin dokonywania przeglądu kwalifikacji, z uwzględnieniem terminu, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji

Nierazdziej niż raz na 10 lat